

अथ मित्रलाभः

MITRALĀBHA — KAIP SUSIDRAUGAUTI

अथ प्रासादपुष्टे सुखोपविष्टानां राजपुत्राणां पुरस्तात्प्रस्तावक्रमेण स
पण्डितोऽब्रवीत्— "भो राजपुत्राः शृणुत" ।

*Atha prāsāda-prṣṭhe sukhopaviṣṭānām rāja-putrāṇām purastāt prastāva-
krameṇa sa paṇḍito'bravīt - „bho rāja-putrāḥ śṛṇuta“.*

VERTIMAS

Tada panditas Višnus Šarma užvedė pokalbį su princiais, patogiai įsi-
taisiusiais ant rūmų stogo: „O karalaičiai, paklauskite...“

1 TEKSTAS

काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमताम् ।
व्यसनेन च मूर्खाणां निद्रया कलहेन वा ॥ १ ॥

*kāvya-sāstra-vinodena kālo gacchati dhīmatām
vyasanena ca mūrkhāṇām nidrayā kalahena vā*

kāvya – poezija; *sāstra* – šventą raštą; *vinodena* – su malonumu skaitant;
kālah – laikas; *gacchati* – eina; *dhīmatām* – protingų žmonių; *vyasanena* –
pataikaujant ydoms; *ca* – ir; *mūrkhāṇām* – kvailių; *nidrayā* – miegant;
kalahena – vaidijantis; *vā* – ar.

VERTIMAS

Kol kvailiai tuščiai leidžia laiką – pataikauja savo silpnybės, miega ar kivirčijasi, protingieji mėgaujasi poetiniais ir dvasiniais skaitiniais.

KOMENTARAS

Mūsų gyvenimas ne beribis – laikas viską praris. Į senatvę atmintis, juslės, proto ir kūno galios menksta, nebepajėgiame įtemptai dirbti – nei fiziškai, nei protiškai. Tad galvotas žmogus nemėgsta švaistyti laiko, nes jo neprisidursi ir praėjusio nebesusigražinsi.

Kvailiai, antra vertus, tiesiog meistriškai jį eikvoja – mėgsta tinginiauti, persimiegoti ir vaidytis. *Śrīmad-Bhāgavatam* paaiškina, kaip verta leisti laiką: „Ir kildama, ir leisdamasi saulė trumpina gyvenimą kiekvienam – tik ne tiems, kurie savąjį laiką skiria visą gerį įkūnijančiam Dievo Asmeniui ir pokalbiams susijusiomis su Juo temomis.“ (*Bhāg.* 2.3.17)

Tačiau *kali-yuga*, dabartinė epocha, yra tas metas, kai dauguma menkai tesusidomi dvasinėmis temomis, nes įjunko svaigintis, kivirčytis ir pelnytis neteisėtais būdais. O kaip tik nūdienos problemoms spręsti Vjasa ir surašė